

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 26/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. E. K., bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. V. D., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 8 C 21/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 8. februára 2006 doručené podanie Ing. E. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. V. D., B., označené ako „*Sťažnosť vo veci porušovania zákl. práva v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní 8 C 21/02 – pôv. 8 C 139/94*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 8 C 21/02.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v sťažnosti okrem iného uviedla:

«Ústavný súd nálezom č. IV. ÚS 299/04 z 2. marca 2005 rozhodol, že právo mojej klientky vo veci OS Bratislava III č. k. 8 C 21/02, pôv. 8 C 139/94, postupom OS Ba III porušené bolo, tomuto súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov, pričom mojej klientke nepriznal primerané finančné zadosťučinenie s odôvodnením, že toto môže ale nemusí priznať.

Okresný súd Bratislava III však vôbec nerešpektuje tento nález, resp. príkaz a vo veci je úplne nečinný. Hoci vo vyjadrení pre ÚS SR uviedol, že vo veci koná sudkyňa JUDr. A. M., tejto sudkyňi ešte v apríli 2005 vec odňal – príl. 1. Od vynesenia rozsudku z jan. 2003, kedy OS Ba III pochybil, keď nezaložil do spisu fotografie, jednoznačne preukazujúce, že na žiadosti je len jeden podpis mojej klientky, a to K., čím zavdal odvolaciemu súdu dôvod na jeho zrušenie, uplynuli ďalšie tri roky, kedy moja klientka k úplne nedôvodným prietahom nijako neprispela, naopak, sťažnosťou na MS SR, odstúpenou preds. KS Ba, na ktorú dodnes nedostala odpoveď, hoci OS Ba III je už pol roka presťahovaný, sa domáha nápravy – príl 2 - 4.

Je teda nesporné, že púhy príkaz na pokračovanie v konaní bez zbytočných prietáhov bez priznania primeraného finančného zadosťučinenia mojej klientke, ktorá mohla prinajmenšom už 3 roky poberať starobný dôchodok, ktorý jej už 10. rok nie je vyplácaný – príl. 5, nebol dostatočným opatrením. Preto vzhľadom na charakter sporu navrhujem, aby ÚS SR túto vec opätovne prijal na ďalšie konanie, v ktorom vysloví tento nález:

„1. Základné právo Ing. E. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 21/02 (pôv. 8 C 139/94) bolo opätovne porušené.

2. Okresnému súdu Bratislava III sa prikazuje vo veci konať bez ďalších zbytočných prietáhov.

3. Ing. E. K. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 000 Sk, ktorú je jej OS Ba III povinný zaplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť Ing. E. K. trovy tohto konania na účet advokátky v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“»

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom všeobecného súdu, v tomto prípade okresného súdu, a označeným základným právam (na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov) nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver o možnom porušení uvedeného základného práva.

Ústavný súd z obsahu spisu sp. zn. IV. ÚS 299/04 zistil, že 2. marca 2005 ústavný súd rozhodol o predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľky nálezom nasledovne:

„1. Základné právo Ing. E. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 21/02 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 8 C 139/94) porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 21/02 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. E. K. nepriznáva primerané finančné zadosťučinenie.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť Ing. E. K. trovy konania vo výške 9 342 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsaťdva slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. V. D., B.“

Nález bol doručený okresnému súdu 6. apríla 2005.

Ústavný súd pri posúdení sťažnosti zobral do úvahy predovšetkým dobu, ktorá uplynula od rozhodnutia ústavného súdu. Pred rozhodnutím v tejto veci požiadal o informáciu o stave konania okresný súd, ktorý uviedol, že vec po doručení nálezu ústavného súdu bola v júni 2005 pridelená konajúcej sudkyňi.

Ústavný súd dospel k názoru, že doba, ktorá uplynula od rozhodovania ústavného súdu z 2. marca 2005 (nález bol okresnému súdu doručený 6. apríla 2005), ako aj postup okresného súdu nesignalizujú možnosť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť zbytočné prietahy v tomto konaní a porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľke bola poskytnutá ochrana jej základného práva nálezom sp. zn. IV. ÚS 299/04 z 2. marca 2005, čo ústavný súd považuje v súčasnosti za dostatočné.

Na základe týchto skutkových okolností, nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 299/04 a obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, a preto ju z toho dôvodu odmietol už po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. februára 2006